

[Handelsministeren.]

beredt i to år, nu endelig bliver søgt gennemført.

Tandrup Jensen (FP):

Det er enten en overdrivelse eller en misforståelse, når handelsministeren hævder, at fire femtedele af referatet skulle opfattes som morsomheder, idet jeg personlig ville undlade denne form fra denne talerstol, og at den ene femtedel tilhører fremskridtspartiets tidligere ordfører, kan handelsministeren ved selvsyn konstatere ikke er tilfældet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.

Mødet udsat kl. 12.31.

Mødet genoptaget kl. 14.00.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

(Lovforslag nr. 202. Fremsat 11/4 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Lysholt Hansen (S):

Med sine to ændringer i lov om Danmarks erhvervsfond tager lovforslaget sig ikke ud af meget, men ikke mindst forslaget om at forhøje det beløb, inden for hvilket der kan ydes garantier og kautioner, fra 15 mia kr. til 22 mia kr. vil kunne komme til at øve afgørende indflydelse på dansk erhvervslivs udviklingsmuligheder. Denne lovgivning stammer jo helt tilbage fra 1960, hvor beløbsrammen blev sat til 1,5 mia kr., et beløb,

der efterhånden er blevet hævet op til senest i juni 1974 15 mia kr.

Naturligvis indebærer garantier og kautioner for så store beløb en risiko for tab for staten. Hvis ikke det var tilfældet, så var det vel også ligegyldigt med loven. Men alle erhvervsgrene er vist enige om, at man ikke ville kunne undvære denne lovgivning, og i forhold til de milliardbeløb, det drejer sig om i denne internationale handel, er tabene også forsvindende små. I finansåret 1973-74 var de således på 11.350.000 kr., og på det tillægsbevillingslovforslag for året 1974-75, vi fik forelagt forleden dag, var tabet opgjort til 13.500.000 kr. Disse tabsbeløb er i øvrigt rigeligt blevet opvejet af de beløb, der er betalt i risikopræmier og indkommet i renter, så der i de samme to år har været et overskud for Danmarks erhvervsfond på henholdsvis godt 4 mill. kr. og godt 20 mill. kr. Andre år kan det naturligvis gå anderledes.

Da det ofte drejer sig om store enkeltkontrakter, og da der samtidig i den seneste tid er sket en koncentration om andre kapitalgoder og om store ingeniørarbejder, især ved eksport til østeuropæiske lande og til lande i Mellemøsten, vil der ganske givet i de kommende år i enkelte år kunne forekomme store tab, hvilket vi må gøre os klart. Men da princippet jo stadig er, at præmieindtægterne i det lange løb skal dække de opståede tab, så synes jeg ikke alene, at det er rigtigt, at vi udvider rammerne fra de 15 mia kr. til de 22 mia kr., men også at eksportkreditrådet udvider risikomuligheden på dette felt ved forbedringer og udvidelser af eksportkreditordningerne. For det første med en såkaldt generalpolice, der i princippet omfatter en eksportørs samlede eksport. For det andet med en garantiordning for køberkreditter. For det tredje med en kursgarantiordning for eksporttilgodehavender, hvor det, som fremhævet i finansministerens fremsættelse, vil være rigtigt, at vi under udvalgsarbejdet får drøftet, om det skal være 20 pct. eller en anden procent af garantibeløbet, der skal registreres inden for lovens samlede beløbsramme. For det fjerde med kautionerne i forbindelse med finansieringen af eksport af såvel typenhuse som feriehus. Det er jo nyt, og det er et forholdsvist ukendt eksport-